

[Krag.]

kaldte Morsomheder. Nu synes jeg ikke; det er nogen Forbrydelse at sige Morsomheder; det behøver dog heller ikke alt sammen at være lige bundkedeligt. Men hvad er det for Morsomheder, jeg har sagt? Det er dem, der fremkommer, naar man fremdrager Enkeltheder af Retsforbundspressen. Den er sandelig ikke saadan til dagligt Brug morsom, jeg ved ikke, om det ærede Medlem finder, at den er det; jeg gør det ikke; men den bliver det ganske vist, naar Lovsangen over Enesteskatte og det nye Samfund stilles op paa Baggrund af Livets Praksis og den graa Hverdag med alle dens Krav og alle dens Muligheder. Det kan man jo gerne sige, om end jeg jo er af den Opiattelse, at det slet ikke er saa morsomt at tænke paa, at forskellige østrigske Land- og Skovbrugere faar slig Oplysning som den, jeg citerede i Gaar, og som saa igen optrykkes i Retsforbundspressen, at Foldudbyttet pr. Hektar stiger, naar Jorden gødes med nogle Promille Grundskyld! Ja, det faar det ærede Medlem undskyldte mig, det kan maaske vække Glæde i Retsforbundskredse, men alle vi andre maa virkelig forbeholde os Ret til at smile derad.

Det ærede Medlem fremkommer paa alle Møder, og det er ogsaa sket her i Salen — det har jo været hans Udgangspunkt — med en voldsom Kritik af Skattereformen af 1903. Maa jeg nu sige til det ærede Medlem, at den Kritik er ganske overflødig, og den Dom, der her fældes af det ærede Medlem, indeholder ingen Nyhed, det er et gammelt Resultat, som ogsaa de Partier er kommet til, der gennemførte Skattereformen af 1903. Det var Hartkornsskattens Skævhed gennem Matriklens Forældelse og Bygningernes stigende Andel i Ejendomsværdien, der i saa Henseende var bestemmende. Men hele Venstre, der den Gang var enigt i denne Skattelovgivning, har indset dens Mangler for længe siden, længe før det ærede Medlem begyndte sin Propaganda. Og et nyt Princip i Ejendoms-skatterne er med Tilslutning fra tre Partier siden da blevet gennemført med Jorden som særligt Skatteobjekt gennem Skatte-reformerne af 1922 og 1926. Alle de Betragtninger, det ærede Medlem her anstiller, er fuldkommen overflødig, og det er saa meget mere beklageligt, som det er det eneste, der faar en klar Behandling, naar det ærede Medlem har Ordet om disse Spørgsmaal.

Den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at det ikke er lykkedes det ærede Medlem at redegøre for Indholdet af §§ 12

og 13. Det er sandelig ikke saa underligt. Det ærede Medlem har ikke villet tjene den Præmie, som jeg stillede i Udsigt. Der var nu ikke nogen Fare, vil jeg sige til det ærede Medlem, for, at den skulde være blevet saa stor, at jeg ikke havde været i Stand til at betale, hvis det ærede Medlem havde kunnet løse Opgaven. Jeg har Fornemmelsen af, at det var paa Grundlag af Repetition af nogle gamle Skrøner, som det ærede Medlem fremførte, at han nærede nogen Betænkelighed, og det var derfor, han afholdt sig fra at løse denne Rebus. Jeg synes, at hans ganske almindelige og naturlige Oplysningspligt, ganske bortset fra Præmien, burde have paalagt ham at kaste et skarpt og klart Lys over de Spørgsmaal, §§ 12 og 13 behandler, hvis han besad nogle Lyskastere; men det gør det ærede Medlem ikke.

Nu har vi af den højtærede Minister faaet redegjort for, hvor meget den ministerielle Embedsmand og hans Opiattelse af disse Spørgsmaal i Virkeligheden er værd. Jeg synes derfor, at man er berettiget til at taksere den Klarhed, han har over disse Spørgsmaal, til en tilsvarende Højde som den, det ærede Medlem besidder; og det er heller ikke underligt, thi det maa til Dagens Ende blive en Gaade, saasom det for den almindelige Læser er ganske uden Mening, og hvad der i sig selv er meningsløst, lykkes det ikke at skabe Mening i; det lader sig ikke gøre.

De 63 Mill. Kr., som den nuværende Grundskyld repræsenterer, er jo det Halmstraa, ved hvilket man vil redde sig, naar man stilles overfor de haarde Krabater, som Tallene og Kendsgerningerne er. Det var jeg ganske forberedt paa vilde fremkomme her i det ærede Medlem Hr. Hans Hansens Gensvar, ligesom han har holdt sig til dem paa Møder ude omkring i Landet. Men jeg maa dog sige til det ærede Medlem, som det ogsaa fra anden Side er sagt, at ingen, heller ikke det ærede Medlem, heller ikke nogen af de andre ærede Repræsentanter for Danmarks Retsforbund her paa Rigsdagen, kan have nogen som helst Mening om, hvilken Indflydelse Inddragningen af den fulde Grundrente vil faa paa Jordværdien, naar Jorden, det vil altsaa sige dens Bruger, bliver den eneste Skatteyder. Ingen kan vide noget som helst derom, og derfor kan det ærede Medlem Hr. Hans Hansen heller ikke vide det allermindste om, om han, naar denne Lovgivning er gennemført, virkelig kan føre den kapitaliserede Værdi af de nuværende Ejendomsskatter over paa Jorden som forøget Værdi, hvoraf Grundskylden kan ud-